

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

<p>Ceny prenumeraty: We Lwowie bez doręczenia do domu . . . mies. zł. 2—, kwart. 6— z dostawą do domu . . . mies. zł. 2-40, kwart. 7— Na prowincji z przesyłką pocztową . . . mies. zł. 2-40, kwart. 7— Zagranicą mies. zł. 5—, kwart. 15—</p>	<p>Numer telefonu REDAKCJI I ADMINISTRACJI 221-17. Konto PKO Lwów № 504.044.</p>	<p>ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 I. P.</p> <p>Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.</p>	<p>CENA NUMERU 10 gr.</p>	<p>Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetr (6½ cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 20, w nadesłanym i w nekrologach gr. 50, w kronice, repertuar, dział gospodarczy, paski w tekturze gr. 70, pod nagłówkiem na pierwszej stronie zł. 1—, Tabelearyczne o 50 proc. drożej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 10, kupon i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne, korespondencje prywatne słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 5. Z zastrzeżeniem miejsc 25 proc. Zagraniczne o 50 proc. drożej.</p>
---	---	---	--	--

Zgon króla angielskiego Jerzego V.

Londyn. 21. I. (PAT.) Zgon króla nastąpił o godz. 23 min. 55 według czasu londyńskiego, t. j. o godz. 0,55 po północy.

Londyn. 21. I. (PAT.) Ogłoszono urzędowo o zgonie króla. Zgon nastąpił na parę minut przed północą. Ostatniego błogosławieństwa umierającemu udzielił arcybiskup Canterbury.

CAŁA STOLICĘ OGARNIA SMUTEK.

Londyn. 21. I. (PAT.) Nastroj smutku ogarnia całą stolicę. Przerwano przedstawienia w teatrach i zamknięto dancinigi. Tłumy ludności gromadzą się dalej przed pałacem Buckingham, a w mieszkaniach ludność nie udaje się na spoczynek, czekając przy otwartych głośnikach na żałobną wieść.

KOMUNIKAT URZĘDOWY.

Londyn. 21. I. (PAT.) Urzędowy komunikat o zgonie króla brzmi jak następuje:

Król Jerzy V. zgasł spokojnie, bez cierpienia o godz. 23.55 w obecności królowej, księcia Walji, księcia Jorku, księżnej Mary, księżki i księżnej Kentu. Biuletyn podpisali trzej lekarze: Fryderyk Williams, Stanley Hewett i Dawson of Penn.

NA TRZY GODZINY PRZED ŚMIERCIĄ.

Londyn. 21. I. (PAT.) Godzina 20 m. 30 stan króla w ciągu całego popołudnia budził głęboką troskę trzech lekarzy, którzy nie opuszczają ani na chwilę łoża chorego monarchy. Przed wieczorem zastosowano znowu tlen dla ułatwienia oddechu. Przedsięwzięto wszelkie możliwe zarządzenia, aby w sypialni króla panował jaknajwiększy spokój. Królowa, synowie i córka dopuszczeni są do chorego tylko na krótkie chwile. Król jest całkowicie przytomny. Lekarze zadają sobie pytanie, czy starczy sił choremu na przewyciężenie obecnego osłabienia. Jak zdaje się, osłabienie to stopniowo wzrasta. Mówią, że być może, dziesiąte posiedzenie Rady prywatnej, odbyte z rana przy łożu chorego, bardzo wyczerpało króla. Możliwe, że całkowity spokój, który potem nastąpił, wpłynie na zmianę ku lepszemu. Nie można jednak na to liczyć napewno.

Pokój królowej oddzielony jest od sypialni króla tylko przez salonik. Królowa przez całą noc informowana jest o stanie zdrowia małżonka.

KRÓL W AGONJI.

Londyn. 21. I. (PAT.) O godz. 22 min. 15 lekarze stwierdzili, że król znajduje się w agonji. Wiadomość tę zakomunikowano natychmiast królowej i innym członkom rodziny królewskiej, znajdującym się w pałacu Sandringham. Przez telefon zakomunikowano o agonji króla premierowi Baldwinowi i siostrze króla królowej norweskiej Maud. Na mieście ukazały się samochody wydawnictw, rozwijające nadzwyczajne wydania pism. Na wozach tych widnieją plakaty z napisem wielkimi literami, donoszącymi, że „król umiera”. Koło samochodów tych gromadzi się we wszystkich dziel-

nicach ludność, odczytując ze łzami w oczach krótką tragiczną wiadomość, która rozchodzi się w mgnieniu oka po całym mieście. W kinematografach przerwano przedstawienia, wyświetlając na ekranie ten sam tragiczny komunikat.

Lord mer Londynu, do którego obowiązków należy witanie zwłok monarchy po przewiezieniu w Sandringham do Londynu, i wydanie rozkazów o uderzeniu w dzwony katedry św. Pawła, czuwa, oczekując tragicznej wieści.

Zyciorys potężnego władcy Anglii

Jerzy V., król Wielkiej Brytanji i cesarz Indji urodził się dnia 3 czerwca 1865 r. w Malborough House jako syn ówczesnego księcia Walji, a późniejszego króla Edwarda VII. i duńskiej księżniczki Aleksandry. Pierwsze lata dzieciństwa spędził w Marlborough i Sandringham, gdzie obecnie zmarł. Wychowywał się ze swym o 2 lata starszym bratem, późniejszym księciem Clarence. Jako młody chłopiec ks. Jerzy odbył szereg dalekich podróży, poczem w r. 1883 wstąpił do brytyjskiej marynarki wojennej początkowo jako kadet, a później pełnił służbę jako oficer. W r. 1888 został mianowany kapitanem marynarki, wkrótce zaś potem dowódcą statku wojennego „Crescent”, a następnie z zachowaniem tego samego stanowiska — wiceadmirałem. W r. 1892 po śmierci swego brata ks. Clarence stał się księżem Jerzy, który posiadał tytuł księcia Jorku, następcą tronu brytyjskiego. W r. 1893 ks. Jerzy poślubił narzeczoną swego zmarłego brata księżniczkę Marję, córkę Franciszka księcia Teck. Księżniczka Mary, jak ją powszechnie nazywano, była prawnuczką Jerzego III. i faworytką królowej Wiktorji, kuzynki jej matki. Księżęca para miała sześcioro dzieci: Edward ks. Walji, następcą tronu, Albert ks. Jorku, księżna Marja, obecnie wicehrabina Lascelles, Jerzy ks. Kentu, ks. Gloucester i ks. Jan, który zmarł w 1919 r.

Na życzenie króla Edwarda księżęca para w r. 1901 udała się w wielką podróż, odwiedzając 17 brytyjskich posiadłości. Ks. Jerzy przyjmowany wszędzie entuzjastycznie, otworzył uroczyste pierwsze federalny parlament w Australji, wygłaszając wówczas mowę w imieniu króla. W r. 1905 księżęca para udała się w oficjalną podróż do Indji na przeciąg prawie pół roku. Król Edward po podróżach swojego syna, nadał mu tytuł księcia Walji.

Król Edward VII. zmarł 6 maja 1910 r. Tegoż dnia księżę Jerzy wstąpił na tron brytyjski jako Jerzy V. Koronacja uroczysta odbyła się w czerwcu 1911 r., a w 5 miesięcy później udała się para królewska w podróż do Indji na koronację, która odbyła się w Delhi, dokąd przeniesiona została siedziba władz angielskich z Kalkuty. Po koronacji, dzięki osobistym wysiłkom króla Jerzego i naskutek uregulowania sprawy samorządu Irlandji, udała się Wielkiej Brytanji

Na bramie pałacu w Buckingham wywieszono biuletyn o agonji króla. Był to ostatni komunikat urzędowy przed stwierdzeniem zgonu. Dokoła tego biuletynu gromadził się coraz większy tłum, który w ciągu kwadransa liczył już około dwóch tysięcy ludzi.

Królowa została wezwana po stwierdzeniu agonji do sypialni króla, gdzie pozostaje wraz z trzema lekarzami i pielęgniarkami przy łożu konającego monarchy.

rze królewskiej hołd na specjalnie uroczystych posiedzeniach, podkreślając zasługi dynastji dla roli i znaczenia Wielkiej Brytanji.

PO ŚMIERCII KRÓLA.

Londyn. 21. I. (PAT.) Śmierć króla Jerzego V. pociąga za sobą zarządzenia i akty państwowe bądź przewidziane w praktyce konstytucyjnej, bądź też poświęcone tradycją.

Z chwilą zgonu swego ojca, księżę Walji zostaje królem, jako Edward VIII. Zwyczaj, że natychmiast po zgonie króla następcą tronu zostaje automatycznie jego sukcesorem, trwa od czasu Henryka VIII. Nowy król wysłał natychmiast telegram osobisty do ministra spraw wewnętrznych, komunikując mu o zgonie ojca. Minister spraw wewnętrznych komunikuje ten akt z kolei lordowi-majorowi City londyńskiej, który daje polecenie uderzenia w wielkie dzwony katedry św. Pawła.

Natychmiast po zgonie króla następuje zwołanie posiedzenia Tajnej Rady królewskiej. Nowy król składa na tajnej radzie swoją pierwszą deklarację, która następnie zostaje ogłoszona jako orędzie do narodu. Tajni radcowie Rady królewskiej zostają ponownie zaprzysiężeni na wierność nowemu królowi, poczem, drogą dekretu Tajnej Rady, następuje proklamacja o wstąpieniu na tron nowego króla. Proklamacja ta podpisana jest zazwyczaj przez wszystkich członków rodziny królewskiej — męczyczn, przez arcybiskupa Canterbury, przez powołanych do tego tajnych radców królewskich i przez lorda-majora City londyńskiej. Proklamacja obwieszcza narodowi śmierć króla i rozpoczęcie panowania jego następcy.

W myśl poświęconej tradycją terminologii „wysoki i potężny księżę Edward Albert Chrystjan Jerzy Andrzej Patryk Dawid zostaje proklamowany jako nasz prawem wskazany zwierzchni władca Edward VIII., z łaski Boga, król Wielkiej Brytanji, Irlandji i dominjów brytyjskich poza morzami, obrońca wiary, cesarz Indji”.

Odbędzie się również zebranie obu Izb parlamentu, które złożą nowemu królowi przysięgę wierności. Od czasu ustawy z r. 1867 Izba Gmin nie podlega rozwiązaniu z chwilą zmiany monarchy, lecz istniejący parlament musi się natychmiast zebrać, a w ciągu trzech dni po zgonie króla następuje formalne proklamowanie jego następcy.

Uroczysta koronacja odbywa się dopiero po roku, po zakończeniu żałoby dworskiej.

MANIFESTACJE ŻAŁOBNE.

Londyn. 21. I. (PAT.) Dwór królewski będzie zapewne w pełnej żałobie przez okres 6-ciu miesięcy i w pół żałobie przez dalszych 6 miesięcy. Tak było po śmierci króla Edwarda VII. Specjalna żałoba obowiązuje flotę i wojsko.

Wiadomość o zgonie króla przyjmowana jest w wojsku salwami armatnimi, poczem każdy rok życia króla

(Dalszy ciąg na stronie 2-giej.)

